

selve Lovforslaget. Alle de ærede Medlemmer, som have udtalt sig, ere enige om een Ting, Noget, man let kan være enig om, nemlig om, at den nærværende Politifordning lider af væsentlige Mangler, at den Ordning af det udøvende Politii, som kunde være godt for en eller to Menneskealdre siden, ikke passer nu. Selv den sidste ærede Taler har ikke udtalt sig i modsat Retning. Det er altsaa Noget, der synes at være Enighed om. Dernæst have de ærede Medlemmer, som have udtalt sig, ogsaa været enige om, at Politiet efter vore Forhold her i Landet burde henlægges under Justitsministeriet. Naar først disse to Ting ere givne, saa kan jeg ikke skjønne andet end, at dermed er ogsaa Betimeligheden af vort Lovforslag givet. Alle ere derhos enige om, at dette Politii bør være et Statspolitii, bør henlægges under Statsautoriteterne. Naar et æret Medlem fra den Side hvortil jeg hører, (Frijs), har ment at finde et Ubetimelighedshensyn i den i § 9 indeholdte derogerende Bestemmelse om Gendarmeriloven — Noget, som muligvis ogsaa har influeret Noget paa den sidste ærede Talers Udtalelse — altsaa har villet opfatte det, som om Grunden til dette Lovforslags Fremkomst var paa en blid og lempelig Maade at komme bort fra Gendarmeriloven, kan jeg godt forstaa, at denne Betragtning er kommet frem; men det forholder sig ikke saa, at vort Lovforslag nødvendig sættes i Forbindelse med Gendarmeriloven. De, som maatte være nogen Betænkelse paa Grund af § 9, som maatte finde, at der kunde hentes nogen Bæmskelig-
 hed fra denne Paragraf, at man, som den sidste ærede Taler, saa vidt jeg husker, udtalte, ved at stemme for Loven vilde godkjennde Gendarmeriloven, kunne let komme ud over denne Bæmskelig-
 hed ved at stemme for, at denne Paragraf gaar ud. Den kan godt undværes; man kan godt nøies med en Paragraf, som blot lyder paa, at Loven træder i Kraft, 6 Maanedre efter at den har staaet i Lovtidenden, saa at altsaa det falder bort, der nu staaar om Gendarmeriloven og om Loven om extraordinær Politihjælp; saa kunne disse Love gaa deres egen Gang. Grunden til, at vi have taget dem med, er, at disse ældre Love, saafremt vort Lovforslag maatte blive til Lov, ville blive overflødige; der har derfor været god Anledning til en udtrykkelig Bestemmelse der om deres Bortfalden, men den kan gjerne udelades. Jeg vender nu tilbage til det egentlige Point i Loven, en ny Ordning af Politiet under Justitsministeriets Ledelse som Statspolitii, og jeg gaar ud fra, at man fra alle Sider eller i et hvert Fald fra de fleste Sider er

enig om, at der her er et Maal, som vi bør se at naae. Det er det Væsentlige; jeg for mit Vedkommende er som Forslagsstiller tilfreds med, at dette er anerkjendt. At der med Hensyn til et Lovforslag, der gaar ud paa at give Love paa et nyt Omraade, kan gøres en hel Mængde Indbendinger, med Hensyn til Detaillerne, det er ganske naturligt, men den Slags Ting ville forhaabentlig let lade sig ordne, naar der blot er rigtig Villie til at arbejde paa Sagen. Jeg skal dog gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til forskellige af de Indbendinger, som ere fremkomne. Hvad angaar selve Polititjenesten, saa talte den første ærede Taler (Haffner) om de Politibetjente, som skulle være beredne og dem, der skulle være til Fods. Det ærede Medlem har overset, at efter Lovforslaget skulle de alle være beredne. En anden æret Taler (Naben) fremdrog ogsaa dette Punkt og mente, at en Del af dem burde være til Fods. Det er muligt, at han kan have Ret. Der kan maasse være Grund til at ændre noget paa Lovforslaget saaledes, at Bestemmelsen kommer til at gaa ud paa, at der skal være baade beredne og uberedne Betjente, dog antager jeg rigtignok, at man vil komme til det Resultat, at Flertallet skal være beredent. Jeg skal henvise til Ordningen i Hertugdømmet Slesvig. Efter de organisatoriske Bestemmelser fra 1851 og senere Bestemmelser — der bleve truffne, saavidt erindres, i 1859 — var Flertallet af Gendarmene beredne, men jeg tilføjer, at der var, og det ligger jo ogsaa i min Dplysning, tillige en Del uberedne. Det kan altsaa være, at der er Grund til at foretage Forandringer i den Henseende, hvad jo let lader sig gjøre. Forresten maa man ikke have den Forestilling, at Uberedne ere billigere end Beredne. Den enkelte Uberedne er vel billigere, men man kan maasse nøies med et mindre Antal Beredne. Hvad angaar selve Antallet, kunne Meningerne være delte om, hvor stort det skal være. Maafee det kan nedsættes fra 500, f. Ex. til 400; at man er kommen til 500, er ganske naturligt; det staaar omtrent i Forhold til det Antal, man havde af Gendarmere i Hertugdømmet Slesvig. Der var Styrken efter den sidste Ordning 90 Mand, og det femdobbelte Antal maa vel kunne passe her til Lands; men det er af den Slags Ting, som man nærmere maa undersøge, og der ville de Dplysninger, som ville komme ind til Udvalget for Behandlingen af Gendarmeriloven, kunne gjøre sin Nytte. Jeg skal særlig omtale, at et af de Punkter, som vi vente at komme til Rundskab om gennem de Dplysninger, vi have annodet den ærede Justitsminister om